

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

XIV. évfolyam, 36 szám

2025. május 26

Kongresszus '25

A Vasutasok Szakszervezete Ügyvezető Testülete 2025. május 24-én szombaton, 10 óra 30 percre hívta össze a VSZ Kongresszusát. Meleg János elnök lépett a pulpitusra, kezében Ancsel Éva Hogyan kell harangot önteni című könyvével, hogy megnyissa az elsőszámú tanácskozó és döntéshozó testületünk ülését.

„Mondhatnám azt is, hogy történelmi Kongresszust fogunk tartani ma” – kezdte az elnök a beszédét, hozzátéve, hogy a történelmiséget majd az idő fogja igazolni. Azért is történelmi, mert tíz éve kapott bizalmat a VSZ vezetésére az alelnökökkel. Azt, hogy jól vagy rosszul vezették a szakszervezetet, az utókor dönti el. Majd a kezében lévő könyvből idézett, amelyet hitvallásának tekintett a munkája során, és ami a Kongresszus történelmi jelentőségét is fémjelzi:

„Harangot tehát akkor is Borisz-módra: türelmes szenvedéllyel kell önteni, ha tudja az ember, hogy sohasem fogja meghallani a kondulását. Hiszen úgysem saját használatára önti.”

Majd arról beszélt, hogy ma el kell indulni egy olyan úton, ahol megtaláljuk azokat a módszereket, azokat a stratégiai döntéseket a változáshoz, amelyek előre viszik szakszervezetünket. Ezekről már januárban elkezdünk beszélgetni, és ha sikerül közös nevezőre jutnunk, akkor még az idén tartanunk kell egy másik kongresszust, hogy meg hozzuk az ehhez szükséges döntéseket.

Az elnöki megnyitót követően Juhász Tiborné, a Mandátumvizsgáló Bizottság vezetője tett jelentést a Kongresszusnak a határozatképességről. Majd az Ügyrendet és a Kongresszuson működő bizottságokra tett javaslatokat fogadták el egyöntetűen a küldöttek.

4625 Záhony Európa tér 5.
vasúti tel: 03/33-49, 03/33-48, mobil: 30-386-6083
E-mail: zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

A Vasutasok Szakszervezete 2024. évi munkájáról készült Beszámolót szintén egyhangúlag fogadta el a Kongresszus csakúgy, mint a Pénzügyi Beszámolót és a Felügyelő Bizottság munkájáról készült Beszámolót is. Nem kerekedett vita a VSZ 2025. évi költségvetésével kapcsolatosan sem, a testület szintén egybehangzóan fogadta el azt.

Hetedik napirendben került előterjesztésre egy pécsi ingatlan (Művelődési Ház) eladása, ami az elmúlt Kongresszuson nagy vitát kavart. De úgy tűnik, sikerült olyan megoldást találni, ami mind az értékesítés, mind pedig a további működés szempontjából elfogadható. Mindenesetre a Kongresszus döntött, és elfogadta az eladást.

Az elnöki zárszóban elhangzottakból többek között megtudhattuk, hogy következő hónap 12-én CSÉT ülés lesz, ahol kezdeményezi fogjuk Vasutasnapi százezer forint kifizetését SZÉP kártyára.

Végül Meleg János megköszönte a fegyelmezett részvételt és a Kongresszust bezárta.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Berekfürdő most

Már sokan vannak, akik nem csak látták a berekfürdői üdülönket, de egyre több tagtársunk szeret is itt pihenni. És persze kirándulni Berekfürdőn és környékén, de a termálfürdőt (és strandot) mindenki felkeresi akár szórakozásképp, akár a szolgáltatásban megfáradt, netán betegeskedő izületek és csontok jobbításáért. Mi tagadás, jó dolog összekapcsolni a kellemest a gyógyulással, de aki makkegészségesnek érzi magát, annak sem rontja el semmijét az itt eltöltött néhány nap. De valószínű, hogy többnyire csak nézelődünk, és nem biztos, hogy látjuk is, amit a fentiekén kívül nyújt még Berekfürdő.

Ha a VSZ-üdülő felől érkezünk, egy modern formák alkotta, mondjuk kapun is átmehetünk, aminek jellegzetessége az is, hogy majdnem „véeskék”. Arrébb egy szökőkút esik utunkba, igaz, mindkettő kikerülhető, de miért tennénk? Ám van tetszetős kút a fürdőben is, szép, akár kedves szoborral egybe alkotva. Ilyen Győrfi Ádám műve, egy kislány esernyővel. Légies, könnyed és valóban kedves jelenség.

Nem kevésbé szép innen átellenben egy igazi hölgy, szintén szökőkúttal – van, aki szerint az alkotó a szerelméről mintázta.

A Győrfiek sem estek messze a fájuktól, mert szintén Győrfi, de Lajos (az édesapja) Kócsagok című szoborcsoportját láthatjuk az uszoda végén.

Itt viszont érdemes figyelnie a halandó vasutasnak, hiszen a kócsagok közelében veszély is leselkedhet az arra járó, netán úszni akaró kollégára. Ott jártamkor harcias teknősök és támadóülést felvevő kígyók képében, vagyis szobraiban. Érdemes mihamar tovább állni, és találkozhatunk egy szép víz-hordó lánnyal is, csak utol ne érjenek a hüllők.

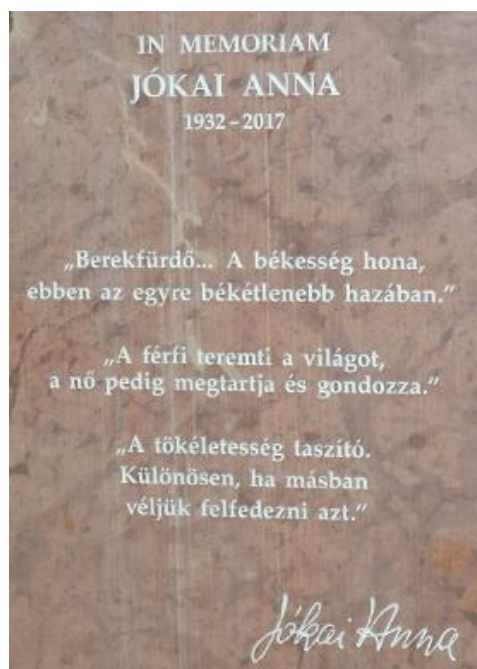

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Tovább menvén is óvatosnak kell lennünk, mert könnyen gyalogok – netán parasztok és királyok között találjuk magunkat. De ha ez kevés volna, még akár malackákkal, sőt disznókkal is meg lehet küzdenünk.

Természetesen szabadon választható gyakorlat a harc, de találhatunk kellemesebb elfoglaltságot is. Például az egyik sétány mentén embernyi márványtömbök sorjáznak, melyekről megtudhatjuk, hogy volt már ott írói alkotótábor is, illetve olvashatók

rajtuk nagy irodalmáraink dicsérő szavai Berekfürdőről, mint a Nagykunság aranyáról. Az egyik sokatmondó emlékmű felirata pedig a 2017-ben elhunyt Jókai Annától származik.

A stranddal szemben lévő utca végén van egy néprajzi múzeum is, amolyan mini skanzen, aki szereti, nézze meg azt is. De tudjuk, a fő program nyilván a fürdőzés, akár pihenés és szórakozásképp, akár gyógyulást remélvén. Ha szükség van felszerelésre, főleg, ha gyerekekkel vagyunk, meg is vásárolhatunk mindent.

És, ha kénytelen-kelletlen, de muszáj kijönni, mielőtt visszamennénk a VSZ-üdülönkbe, érdemes kicsit körülnézni. Mert, ha szerencsénk van, akár meg is kínálhat egy úriember a strand előtti téren.

Ha mégsem jön össze, mondjuk otthon maradt kedvenc paripánk, akkor magad uram, ha szolgád nincs!

Természetesen a fenti kedvencináló nem teljeskörű, bár nem reklám, pontosításért indulás most Berekfürdőre!

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony
Megnyíltunk – és azóta is folyamatosan működünk.

ZÁHONYI VASUTAS

VI. évfolyam, 19. szám

2016. október 17.

Záhony folytatja

Sok tisztségviselőnk sok munkájának eredménye, hogy október tizenegyedikén birtokba vehettük a berekfürdői üdülönket egy kihelyezett titkári értekezlet részeként. Jó, kész sosem lesz, hiszen ahogy otthonunkon, úgy egy üdülön is mindig van mit jobbra tenni, de ha sok embernek közös a célja, előbb-utóbb eléri, amit szeretnének, hogy újabb célokat tűzhessenek ki. És ahogyan Berekfürdőn sikerrel járt a záhonyi csapat, úgy szakszervezetünk eredményességét is tovább javíthatjuk, feltételezve, hogy mindenki akarja.

Nem sokkal a megérkezésünk után elnöki, illetve alelnöki tájékoztató kezdődött. Juhász Tiborné, képviselőnk vezetője köszöntötte a hallgatóságot és a meghívott vendégeket, majd Meleg János elnök, valamint Horváth Csaba szervezetpolitikai, Kotter József és Zlati Róbert érdekvédelmi alelnökök tartottak tájékoztatót az elmúlt időszak fontosabb kérdéseiről. De a tájékoztatás, a kérdések és válaszok mellett Juhászné javaslatára a nemrég Nyíregyházán, szakszervezetünk jövőjéről tartott fórum kérdései is szóba kerültek, mintegy folytatva az elnökünk által műhelymunkának nevezett folyamatot.

Estére is maradt munka, mert egy cargos egyeztetés következett szakszervezetünk, a RCH illetékes vezetői és a cargos tisztségviselőink között.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselet Záhony

HUMORSAROK

UTÁNA IS JÓ

- Ketteske! Legyen szíves felállni, és ugrálni egy kicsit – szól a nővérke a beteghez.
- De miért? – csodálkozik a beteg.
- Elfelejtettem a kanalas gyógyszerét felrázni, mielőtt beadtam magának...

CSAK UTÁNUK JÓ

- Doktornő! Legyen szíves még négy üveggel felírni abból a kanalasból – kéri anyuka a rendelőben.
- De miért? – néz tágra nyílt szemekkel a doktornő – abból egy bőven elegendő a fiának...
- De ő csak akkor hajlandó bevenni, ha előtte kaptam én, a papa, a nagyi meg a kiskutya is...